

Tekmeria

Vol 5 (2000)

Ὁ σειτευτὴς Κάσσιος Ἀχιλλεύς στὴν ἐπιγραφή
SEG 35 (1985) 770 ἀπὸ τὴν Τόπειρο τῆς Θράκης

Π. Μ. ΝΙΓΔΕΛΗΣ

doi: [10.12681/tekmeria.208](https://doi.org/10.12681/tekmeria.208)

To cite this article:

ΝΙΓΔΕΛΗΣ Π. Μ. (2000). Ὁ σειτευτὴς Κάσσιος Ἀχιλλεύς στὴν ἐπιγραφή SEG 35 (1985) 770 ἀπὸ τὴν Τόπειρο τῆς Θράκης. *Tekmeria*, 5, 151–154. <https://doi.org/10.12681/tekmeria.208>

Ο ΣΕΙΤΕΥΤΗΣ ΚΑΣΣΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΣΤΗΝ ΕΠΙΓΡΑΦΗ
SEG 35 (1985) 770 ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΠΕΙΡΟ ΤΗΣ ΘΡΑΚΗΣ

Στό τριακοστό τρίτο τόμο του Ἀρχαιολογικοῦ Δελτίου δημοσιεύθηκε χωρίς σχόλια καὶ χρονολόγηση μία ἐπιτύμβια στήλη πού βρέθηκε στό χωριό Παράδεισος (νομοῦ Καβάλας), ὅπου τοποθετεῖται ἡ ἀρχαία Τόπειρος¹. Τό κείμενο τῆς ἐπιγραφῆς² ἔχει ὡς ἑξῆς:

Ἐπιτύμβια στήλη μέ ἀετωματική ἐπίστεψη ἀπό ὑπόλευκο χονδρόκοκκο μάρμαρο. Φυλάσσεται στό ἀρχαιολογικό Μουσεῖο Καβάλας μέ ἀρ. εὗρετηρίου Λ 1181. Διαστάσεις : ὕψος 0,65 μ. · πλάτος 0,37 μ. · πάχος 0,065 μ. Ὑψος γραμμάτων : 0,027 μ. (τελευταῖος στίχος 0,002 μ.) · διάστιχα 005 μ. Εἰκ. ἀρ. 4.

3ος αἰ. μ.Χ. (μᾶλλον
μετά τό 212 μ.Χ.)³

Ἀρχ(ηλία) Καλλιόπη ἰδίῳ
συμβίῳ Κασσίῳ Ἀχιλ-
λεῖ σειτευτῇ Νεικαεῖ
4 τὸ μνημεῖον ἐποίει· δς
δ' ἄν ἕτερον πτόμα
ἐνθάδε θήσει, δώσει τῇ
πόλει vacat * αφ'

Στ. 7 κλίση ΑΔ καὶ SEG. Συμπλήματα. Στ. 4 ΝΕ· στ. 6 ΗΣ, ΩΣ.

1. Βλ. Χ. Κουκούλη - Χρυσανθάκη, ΑΔ 33 (1978) [1985] Χρονικά Β 2, 293, ὅπου λέγεται ὅτι τό εὑρημα προέρχεται ἀπὸ τὴν περιοχή στήν ὁποία τοποθετεῖται ἡ ρωμαϊκὴ πόλη Τόπειρος. Γιά τίς ἀρχαιότητες πού ἔχουν βρεθεῖ στό χωριό Παράδεισος καὶ τὴν ταύτισή του μέ τὴν ἀρχαία Τόπειρο βλ. Λ. Πολυχρονίδου - Λουκοπούλου, "Τόπειρος πόλις τῆς Θράκης: Προβλήματα ἱστορικῆς γεωγραφίας καὶ τοπογραφίας", *Byzantinische Forschungen* 14 (1989) 597 - 599 καὶ τελευταῖα Α. Avramea, *Tabula Imperii Romani K 35, I: Philippi*, Athènes 1993 58. - Εὐχαριστῶ τὴν ἔφορο τῆς ΙΗ' ΕΠΚΑ κ. Χ. Κουκούλη - Χρυσανθάκη γιά τὴν παραχώρηση τῆς φωτογραφίας καὶ τὴ συνάδελφο ἀν. καθ. κ. Χ. Βεληγιάννη - Τερζή γιά τίς χρήσιμες παρατηρήσεις τῆς.

2. Γιατί καὶ πῶς παρεῖσεφρηνε στό κείμενο πού δημοσιεύθηκε στό ΑΔ ἡ λέξη κλίση (στ. 7) δέν μοῦ εἶναι κατανοητό.

3. Τὴ χρονολόγηση αὐτὴ καὶ ὄχι λ.χ. μία πρωϊμότερη στά τέλη τοῦ 2ου αἰ. μ.Χ. βάσει

Τό κείμενο (ὡς εἶχε στήν πρώτη ἔκδοση) ἐπαναδημοσιεύθηκε τρία χρόνια ἀργότερα στό *Supplementum Epigraphicum Graecum* ἀπό τόν Η. Pleket. Ὁ τελευταῖος παρέθεσε τό ἑξῆς σχόλιο σχετικά μέ τήν καταγωγή καί τό ἐπάγγελμα τοῦ νεκροῦ : Aurelia 's husband is from Nikaia and a "grain - merchant". We happen to know that there was export of grain from Apamea to Perinthos ; similarly Nikaia may have exported grain to other Thracian cities ; the city was renowned for its trade ⁴. Τό σχόλιο αὐτό πού ἔχει προφανή σημασία γιά τήν οἰκονομική ἱστορία τῆς περιοχῆς εἶναι δύσκολο νά εὐσταθεῖ, ὅπως θά φανεῖ στή συνέχεια.

Τό ἐπαγγελματικό ὄνομα σιτευτῆς, ὅσο τουλάχιστον γνωρίζω, δέν σημαίνει ποτέ τόν σιτέμπορο. Ἡ σημασία τῆς λέξης (ἐκτροφέας) προκύπτει ἀπό ἕνα χωρίο τῶν Ἑθικῶν τοῦ Πλουτάρχου ὅπου λέγεται: ἀληθινοῦ δ' Ἑρωτος οὐδ' ὀτιοῦν τῇ γυναικωνίτιδι μέτεστιν, οὐδ' ἐρᾶν ὑμᾶς ἔγωγέ φημι τοὺς γυναιξί προσπεπονθότας ἢ παρθένους, ὥσπερ οὐδέ μυῖαι γάλακτος οὐδέ μέλιτται κηρίων ἐρῶσιν οὐδέ σιτεύται καί μάγειροι φίλα φρονοῦσι παίινοντες ὑπὸ σκότῳ μύσχους καί ὄρνιθας ⁵. Τήν ἴδια σημασία ἐπιβεβαιώνει ἀνέκδοτο τοῦ Φιλόγελου ὅπου μαρτυρεῖται τό συνώνυμο σιτευτᾶριος : Σχολαστικός ἀκούσας τινός ὅτι καλὴν ὄρνιν ἔωλον σιτευτὴν ἐδείπνησε, προσελθὼν τῷ σιευταρίῳ· Ἐωλὸν μοι ὄρνιν θῦσον ⁶. Συνεπῶς ὁ νεκρὸς τῆς ἐπιγραφῆς ἀπὸ τὴν Τόπειρο ἦταν ἐκτροφέας βοοειδῶν ἢ πουλερικῶν ⁷. Ἡ σχολιαζόμενη ἐδῶ ἐπιγραφή συνιστᾷ μάλιστα τὴν πρώτη ἐπιγρα-

νεότερων τοπικῶν μελετῶν πού δείχνουν ὅτι τό ὄνομα Αὐρήλιος ἦταν ἐν χρήσει ἤδη ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Μ. Αὐρηλίου (βλ. σχετικά Th. Rizakis, "Anthroponymie et société, Les noms romains dans les provinces hellénophones de l' Empire" στὰ Πρακτικά τοῦ Συνεδρίου Th. Rizakis (ἐκδ.), *Roman Onomastics in the Greek East. Social and political Aspects* [Μελετήματα 21], Athens 1996 19 σημ. 28) ἐπιβάλλει ἡ γενικὴ ἐντύπωση τῆς γραφῆς (τετράγωνα γράμματα), τό σχῆμα χαρακτηριστικῶν γραμμάτων, ὅπως λ.χ. τοῦ ἔψιλον καί τοῦ σίγμα καί τὰ συμπίληματα.

4. *SEG* 35 (1985) 770, ὅπου ἐκ παραδρομῆς ἡ ἐπιγραφή εὐρετηριάζεται μεταξὺ τῶν ἐπιγραφῶν τῆς Μακεδονίας (γιά τὴν ἑνταξὴ τῆς Τοπείρου στὴ Θράκη βλ. τὴ βιβλιογραφία στὴ σημ. 1). Ὁ Pleket ἀναρωτιέται δικαιολογημένα γιά τὴ σημασία τῆς λέξης κλίση πού, ὅπως δείχνει ἡ φωτογραφία, θά πρέπει νά ὀβελιστεῖ.

5. Πλουτάρχου, *Ἑθικά* (*Ἑρωτικός*) 750 C στό ὁποῖο παραπέμπει καί τό *LSJ*⁹. Στό πρόσφατο (1996) συμπλήρωμα τοῦ *LSJ* δέν ἀναφέρεται ἡ ἐπιγραφή τῆς Τοπείρου, μολοντί ἀποτελεῖ τὴν πρώτη ἐπιγραφικὴ μαρτυρία τῆς λέξης *σιτευτής*.

6. *Φιλόγελως* (ἐκδ. Α. Thierfelder) 59, πρβλ. Β. Baldwin, *The Philogelos or Laughter Lover*, Amsterdam 1983, 120.

7. Κατὰ τόν J. H. Kent, *Corinth VIII, Part III. The Inscriptions* 1926 - 1950, Princeton N. Jersey 1966, ἀρ. 542 (σχόλια) ὁ σιτευτᾶριος εἶναι αὐτός πού παχαίνει ζῶα ἢ πουλερικά γιά κατανάλωση, ἔχει δηλ. ἕνα ἐνδιάμεσο ρόλο μεταξὺ τοῦ ἀναπαραγωγοῦ καί τοῦ κρεο-

φική μαρτυρία τῆς λέξης *σιτευτής*, ἐνῶ ἕως σήμερα ἐπιγραφικά τεκμηριωμένη ἦταν ἡ συνώνυμή της *σιτευτάριος*, πού παραδίδεται σέ χριστιανική ἐπιτύμβια στήλη (τοῦ 5 ου αἰ. μ.Χ.) ἀπό τήν Κόρινθο ⁸.

Ἀπό τήν ἀποψη τοῦ ὀνομαστικοῦ τά ὀνόματα Ἀχιλλεύς καί Καλλιόπη πού φέρουν τά (ἄγνωστα ἀπό ἄλλου) πρόσωπα τῆς ἐπιγραφῆς παραδίδονται σέ ἱκανό ἀριθμό ἐπιγραφῶν διαφόρων περιοχῶν τοῦ ἀνατολικοῦ τμήματος τῆς ρωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας ⁹, ἐνῶ μεγάλη διάδοση γνωρίζει ἐπίσης τό ρωμαϊκό ὄνομα γένους Κάσσιος πού τό συναντοῦμε συχνά λ.χ. σέ ἐπιγραφές πόλεων καί περιοχῶν τῆς γειτονικῆς ἐπαρχείας τῆς Μακεδονίας ¹⁰.

Παντελής Μ. Νίγδελης

Α.Π.Θ.

Τμήμα Ἱστορίας καί Ἀρχαιολογίας

πώλη (an intermediary between the breeder and the butcher). Ἡ ἐρμηνεία αὐτή δέν ὑποστηρίζεται πάντως ἀπό τό χωρίο τοῦ Φιλόγελου ὅπου ὁ ἴδιος ὁ σιτευτάριος πούλᾳ τά πουλερικά του. Ζητούμενο εἶναι ἀκόμη γιά τίνος τόν λογαριασμό ἐργάζεται κάθε φορὰ ὁ *σιτευτής* / *σιτευτάριος*. Οἱ Robert, Bull. épigr. 1967, 253 ἀποδίδουν τόν ἴδιο ὄρο ἀπλῶς ὡς engraisseur de volaille.

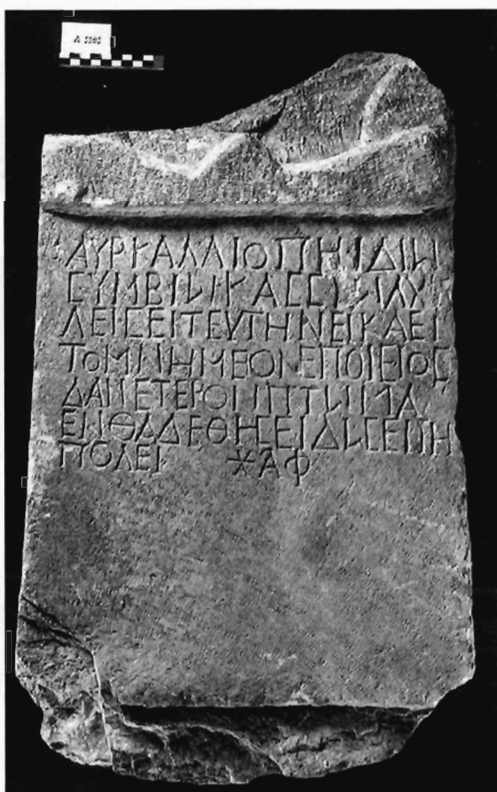
8. J. H. Kent, ὁ. π., ἀρ. 542 (+ *Κοιμητήριον Παύλου σιτευταρίου* + *Ἀνίας Παύλου σιτευταρίου υἱός ἐπέγραψεν* αὐτά · πρβλ. L. Robert, "Inscriptions de l' antiquité et du Bas Empire à Corinthe. Compte rendu de Corinth VIII 3", REG 1966 763). Στήν ἐπίσης ἐπιτύμβια χριστιανική ἐπιγραφή J. H. Kent, ὁ. π. ἀρ. 559 ἀναφέρεται κάποιος Παῦλος σιτιστάριος (+ *Κοιμητήρια διαφέροντα Παύλου σιτισταρίου ἐπέκλιν μ[α]χροχεί[ρου]*). Τόσο ἡ λέξη *σιτευτής* ὅσο καί ἡ λέξη *σιτευτάρης* παραδίδονται στό Corpus τῶν λατινικῶν γλωσσῶν βλ. G. Coetz, *Corpus Glossariorum Latinorum*, Leipzig 1888 κέξ. II 15 (altor *σιτευτάρης*, τροφεύς), II 432 (*σιτευτής* factor· *σιτευτής* βοῶν saginator).

9. Γιά ἐπιγραφικές μαρτυρίες τοῦ ὀνόματος Ἀχιλλεύς βλ. λ.χ. LGPN I (Κρήτη, Κυρηναική, Κάλυμνος, Κῶς, Πάρος, Σάμος, Θήρα) καί LGPN II (Ἀθήνα). Τό ὄνομα Καλλιόπη μαρτυρεῖται λ.χ. σέ ἐπιγραφές τῆς Κρήτης, τῆς Πάρου, τῆς Τήνου, τῆς Σαλαμίνας, τῆς Κύπρου (βλ. LGPN I) καί τῆς Ἀθήνας (βλ. LGPN II).

10. Τό ὄνομα Κάσσιος ἀπαντᾷ λ.χ. σέ ἐπιγραφές (αὐτοκρατορικῆς ἐποχῆς) τῆς Ἄνω Μακεδονίας (βλ. IG X 2 2 Indices καί EAM Indices), τῆς Θεσσαλονίκης (βλ. IG X 2, 1 Indices) καί τῆς Βέροιας (EKMI Indices).

DER ΣΕΙΤΕΥΤΗΣ ΚΑΣΣΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΥΣ IN DER INSCRIPT
SEG 35 (1985) 770 AUS TOPEIROS IN THRAKIEN

Im *SEG* 35 (1985) 770 ist eine Grabinschrift des 3. Jhdts. n. Chr. veröffentlicht, die von einer gewissen Aurelia Kalliope auf dem Grabmal ihres Gatten Cassius Achilleus errichtet wurde. Über den Toten wird gesagt, dass er σείτευτής gewesen sei und aus Nikaia stammte. Entgegen der Auffassung des Herausgebers ("Aurelia's husband is from Nikaia and a "grain merchant". We happen to know that there was export of grain from Apamea to Perinthos; Similary Nikaia may have exported grain to other Thracian cities; the city was renowned for its trade") wird aufgrund der Stellen Plutarch, *Moralia* 750c (Amatorius) und Philogelos, 59 gezeigt, dass die Berufsbezeichnung σείτευτής nicht Getreidehändler, sondern Rinder - und Geflügelzüchter bedeutet. Die hier kommentierte Inschrift liefert sogar das erste epigraphische Zeugnis des terminus σείτευτής, während bisher nur sein Synonym σιτευτάριος inschriftlich bezeugt war (auf der Grabstele eines Christen in Korinth, J. H. Kent, *Corinth VIII, Part III. The Inscriptions* 1926-1950, Princeton-N.Jersey 1996, Nr. 542, 5 Jhdt. n. Chr.).

Π. Μ. Νίγδελης, Εικ. 4